

Law firm Vaić & Dvorničić Ltd.

established in 1938
Križanićeva 5
51000 Rijeka
CROATIA

Sv. Bernardina 6A
51500 Krk
CROATIA

M. Držića 3
52100 Pula
CROATIA

members Savin Vaić
Marija Dvorničić Vaić
Saša Omeragić
Anamarija Križanović

Rijeka, 7. lipnja 2021. god.
Posl.br. St-231/2020

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

DUŽNIK: BOSCAFF d.o.o., Marofska 18A, 42000 Varaždin, OIB: 00432595744

PODNEŠAK

stečajnog vjerovnika **CONCETTO RIZZO** iz Italije, Viale Luigi Sturzo N. 45, OIB: 01433322210, zastupanog po odvjetnici Saši Omeragić iz Odvjetničkog društva Vaić & Dvorničić d.o.o. iz Pule, M. Držića 3/I

- kojim se glasuje o planu restrukturiranja dužnika
i očituje o uvjetima za njegovo potvrđivanje

1 puta
elektronskim putem

I/ Ovim putem stečajni vjerovnik Concetto Rizzo glasuje PROTIV plana restrukturiranja dužnika od 20.05.2021.g., objavljenog 21.05.2021.g.

Dokaz: - ispunjeni obrazac za glasovanje

Očekujući da će plan protiv kojega je stečajni vjerovnik glasao biti usvojen na ročištu 8. lipnja 2021.g. i to temeljem glasova članova društva dužnika g. Baroš Rajka, kao većinskog stečajnog vjerovnika osporene tražbine i gđe. Edite Hren, kao jedine vjerovnice drugog višeg isplasnog reda, stečajni vjerovnik Rizzo Concetto se ovim putem očituje i o (ne)postojanju uvjeta za potvrdu predstečajnog sporazuma od strane stečajnog suda.

II/ Prije svega stečajni vjerovnik ukazuje da Plan restrukturiranja i postupanje dužnika nisu u skladu sa osnovnim ciljevima i svrhom predstečajnog postupka.

Naime, osnovni cilj i svrha predstečajnog postupka je urediti pravni položaj dužnika i njegov odnos prema vjerovnicima i održavanje njegove djelatnosti (čl. 2. Stečajnog zakona). **Odnos dužnika prema vjerovnicima nije zasnovan na dobroj vjeri**, odnosno dužnik i njegove odgovorne osobe u ovom postupku očito zloupotrebljavaju prava radi potvrđivanja Plana restrukturiranja na štetu svih drugih vjerovnika društva.

Ovo je poglavito vidljivo iz okolnosti da je jedini član uprave dužnika na temelju suglasnosti skupštine dužnika, kao član uprave društva sam sa sobom sklopio ovršni

ugovor kojim je u svoju korist zasnovao založno/razlučno pravo na nekretninama dužnika svega dva mjeseca prije pokretanja predstečajnog postupka da bi se potom pokrenuo predstečajni postupak i već u prijavi tražbine odrekao se prava na odvojeno namirenje koje je stekao tim sporazumom. Prednje ukazuje da je zaključenje sporazuma izvršeno sa jedinim ciljem i svrhom da u ovom postupku neovisno o osporavanju njegove tražbine, Rajko Baroš stekne pravo glasa o Planu restrukturiranja kako je stečajni vjerovnik već detaljno objašnjavao u svojim ranijim podnescima u ovom postupku.

Već prednje opisana očita zlouporaba prava, ukazuje da dužnik nije pokrenuo predstečajni postupak u dobroj vjeri već sa jedinim ciljem oštećenja vjerovnika, pa je već **zbog njegova odnosa prema vjerovnicima potvrđivanje predstečajnog plana suprotno cilju i svrsi Stečajnog zakona.**

III/ Predloženi Plan restrukturiranja ne može biti potvrđen niti u smislu čl. 61.st.1.t.2. Stečajnog zakona, zbog čega se predlaže da sud uskrati potvrdu predstečajnog sporazuma iz razloga kako će biti prednje obrazloženo.

Razlozi za koje dužnik navodi da su doveli do nesposobnosti za plaćanje, su potpuno proizvoljni i prema podacima koje je dostavio sam dužnik ne proizlazi njihova istinitost. Naime, dužnik u planu restrukturiranja **ističe da bi u financijske poteškoće zapao jer bi do „blokade poslovnog računa došlo zbog gospodarske situacije prouzročene COVID-om 19, zatvaranja granica zbog kojeg je bila onemogućena isporuka robe u inozemstvo, te uvoz robe u Hrvatsku i gomilanje troškova“** (cit. str. 13 Plana restrukturiranja), međutim iz podataka o poslovanju dužnika i notorno poznatih činjenica, proizlazi da pandemija COVID-19 nema nikakve veze sa pogoršanjem poslovanja dužnika i blokadom njegova računa.

Računi dužnika blokirani su ta temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Varaždinu posl.br. P-251/2017 u korist stečajnog vjerovnika Rizzo Concetta, što jasnim proizlazi iz potvrde o blokadi računa sa očevidnikom neizvršenih osnova za plaćanje od 29.10.2020.g. gdje je upisana osnova za plaćanje „Izravna naplata – presuda: P-251/17-23 IZ.NA.“, javno objavljeno 17.11.2020.g. Obzirom je **presuda koja je predmet blokade donesena u prvom stupnju još 30. studenog 2018.g., to je dužnik znao ili trebao znati da će ta presuda steći pravomoćnost po okončanju žalbenog postupka i prilagoditi svoje poslovanje predvidivim budućim obvezama.** Ovdje se posebno napominje da je sudski postupak pred Općinskim sudom u Varaždinu posl.br. P-251/2017 pokrenut još 11. svibnja 2017.g. pa je dužnik i bitno ranije znao ili morao znati za potraživanje stečajnog vjerovnika obzirom da isto proizlazi iz ugovora o kupnji strojeva za prženje kave koje je dužnik prodao stečajnom vjerovniku, a koje strojeve dužnik nije nikada isporučio vjerovniku, niti mu je vratio primljeni iznos za kupnju tih strojeva.

Dokaz: - uvid i cit. potvrdu i očevidnik objavljene 17.11.2020.g.

- uvid u cit. presudu i rješenje objavljene uz prijavu tražbine stečajnog vjerovnika 18.12.2020.g.

- preslika e-predmeta Općinskog suda u Varaždinu posl.br. P-251/2017

Iz poslovnog rezultata dužnika također proizlazi da je isti u poslovne poteškoće zapao bitno prije pandemije COVID-19, odnosno da dužnik već punih pet godina ima progresivni pad u dobiti i prihodima od poslovanja pa je njegova **dobit 2015.g. iznosila 451.300 kuna, 2016.g. 141.000 kuna, 2017.g. 7.000 kuna, 2018.g. gubitak -43.600 kuna, 2019.g. gubitak -67.700 kuna**, te kako proizlazi iz Plana restrukturiranja **čak -609.596 kuna gubitka u 2020.g.** Prema stručnom mišljenju poreznog savjetnika koje je dao izraditi ovdje stečajni vjerovnik u poslovanju stečajnog dužnika „**vidljiv je pad poslovnih prihoda u promatranom razdoblju i to sa 2,1 mil ostvarenih prihoda u 2014.g na 62 tisuće kn prihoda u 2019.g, što u postocima iznosi 97% manje ostvarenih prihoda**“

Dokaz: - javni financijski podaci za dužnika od 2015. do 2019.g.

- uvid u Plan restrukturiranja (str.12 točka XIII dobit ili gubitak razdoblja)

- stručno mišljenje poreznog savjetnika od 30. svibnja 2021.g.

Obzirom na prednje navedeno, proizlazi da Plan restrukturiranja nije zasnovan na realnoj situaciji koja je dužnika dovela u stanje nesposobnosti za plaćanje.

IV/ Ne samo da uzroci poslovne krize dužnika nisu realno utvrđeni, već i predloženim mjerama restrukturiranja poslovanja dužnika nije realno procijenjena mogućnost nastavka i oporavka poslovanja.

Ključna i osnovna okolnost koja ukazuje na neprovedivost Plana restrukturiranja jest okolnost da **IZ SAMOG PLANA RESTRUKTURIRANJA I POPISA IMOVINE I OBEZA DUŽNIKA PROIZLAZI DA DUŽNIK NEMA NIKAKVU OPREMU I POSTROJENJE ZA RAD**, iako u projekciji poslovanja kao jednu od glavnih stavki rashoda navodi „*sirovine i materijal*“ (str. 24. Plana restrukturiranja). Naime, dužnik je u popisu imovine i obveza naveo da nema nikakve pokretnine, a isto proizlazi i iz popisa materijalne imovine u Planu restrukturiranja. Dužnik je međutim nesporno imao postrojenje i strojeve za rad koje je stekao zajedno sa vlastitim nekretninama 2012.g. Nadalje, kao osnovnu mjeru financijskog restrukturiranja kako su iste izložene na str. 19. i 20. Plana restrukturiranja, dužnik navodi „*prodaju dugoročne imovine*“, pa uopće nije jasno kako dužnik misli ostvariti poslovni plan bez proizvodnog pogona i ikakve opreme za rad odnosno opreme za preradu sirovina i materijala.

Dokaz: - uvid u popis imovine i obveza dužnika objavljen 17.11.2020.g.

- uvid u Plan restrukturiranja (str.8 točka II.3. postrojenja i oprema i točka 4. Alati, pogonski inventar i transportna imovina, te str. 19)

- Ugovor o kupoprodaji od 3. svibnja 2013.g.

U svezi sa prednje izloženim, sve mjere restrukturiranja, su paušalne i ničim potkrijepljene jer dužnik nema nikakvih sredstava za rad i namjerava prodati dugoročnu imovinu (nekretnine na kojima se nalazi proizvodna hala), pa jasnim proizlazi da su sve mjere kako financijskog, tako i operativnog restrukturiranja iznesene na str. 21. Plana restrukturiranja potpuno neutemeljene, jer društvo nema osnovnu materijalnu imovinu potrebnu za ponovno pokretanje poslovanja, niti je pribavljanje iste predviđeno predloženim Planom restrukturiranja.

Iz izloženod potpuno neutemeljenim proizlazi zaključak dužnika da će provedbom Plana „*kroz povećan opseg posla i veće marže ostvariti smanjenje operativnih troškova*“ (str. 23. Plana restrukturiranja).

Prednje ukazuje da dužnik nije realno procjenio razloge zbog kojih je dospio u poslovne poteškoće, pa slijedom toga niti ponudio zadovoljavajuć poslovni plan koji bi opravdao izgleda da provedbom plana restrukturiranja ponovno pokrene poslovanje, odnosno poslovni plan ne opravdava zaključak da će dužnik njegovom provedbom „*vratili dugove i nastavili s redovnim poslovanjem*“ (cit. str. 13. Plana restrukturiranja). Prihvaćanjem plana restrukturiranja poslovne poteškoće dužnika neće biti otklonjene, te stoga dužnik nije učinio vjerojatnim da bi provedbom predloženog plana restrukturiranja omogućila sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine u smislu čl. 61.st.1.t.2. Stečajnog zakona.

V/ Predloženi Plan restrukturiranja nije prihvatljiv niti u smislu čl. 61.st.1.t.1. Stečajnog zakona, jer **se planom restrukturiranja umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika** zbog čega se predlaže da sud uskrati potvrdu predstečajnog sporazuma.

Naime, 100% utvrđenih potraživanja koja prema predloženom Planu restrukturiranja „*sudjeluju u predstečajnom postupku*“ iznose „*349.204,91 kuna*“ (cit. str. 14.-15. Plana restrukturiranja), dok u tablici analize tražbina dužnik navodi da bi saldo „*ukupnih tražbina koje sudjeluju u predstečajnom postupku*“ iznosio „*404.275,29 kuna*“. Predloženim planom predlaže se otpis 70% tražbina i isplata iznosa od svega „*121.282,59 kuna*“ (str. 17. Plana restrukturiranja).

S druge strane dužnik ima imovinu - nekretninu k.č.br. 435/2, k.o. Buje, u ½ dijela. Vrijednost nekretnine dužnika je najmanje 355.000,00 kuna bez PDV-a i to prema procijenjeni vrijednosti nekretnine od 2012.g. u stečajnom postupku društva Lasago d.o.o., od kojega je dužnik stekao navedenu nekretninu.

Dokaz: - oglas za prodaju nekretnina od kolovoza 2012.g.

- uvid u Ugovor o kupoprodaji od 3. svibnja 2013.g.

Obzirom na porast vrijednosti nekretnina i izvjesnost da je dužnik legalizirao i stečeni nelegalni objekt na nekretnini, za zaključiti je da je današnja vrijednost nekretnine dužnika bitno veća od one procijenjene 2012.g., a svakako bitno veća od prikazanih „231.140 kuna“ (str. 8. Plana restrukturiranja). U tom smislu, ako sud isto smatra bitnim za odluku o potvrđivanju Plana restrukturiranja, a obzirom da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupke i radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze (11.3. Stečajnog zakona), predlaže se da sud po službenoj dužnosti pribavi procjenu vrijednosti nekretnine dužnika.

Dokaz: - uvid u str. 8. Plana restrukturiranja (točka II. 1 i 2 zemljište i građevinski objekti)

- procjena vrijednosti nekretnine dužnika po službenoj dužnosti

Obzirom na vrijednost nekretnina dužnika i vrijednost tražbina koje sudjeluju u predstečajnom postupku, za zaključiti je da je stečajni vjerovnik učinio vjerojatnim da bi u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika vjerovnici bili u većoj mjeri namireni.

Vjerovnici bi bili u većoj mjeri i brže namireni sve i da se osporena tražbina stečajnog vjerovnika Rajka Baroša utvrdi osnovanom, obzirom se ovaj odrekao prava na odvojeno namirenje pa bi se ostvarena kupovna dijelila na sve stečajne vjerovnike i svakako bi od vrijednosti nekretnina ostao veći iznos za proporcionalno namirenje vjerovnika od predloženih 30% namirenja i to sa počekom i obročnom otplatom sukladno predloženom Planu restrukturiranja.

VI/ Konačno, Plan restrukturiranja obiluje i brojnim greškama i nedosljednostima, kao primjerice navođenje tražbine ovdje stečajnog vjerovnika kao osporene tražbine za koju je u tijeku sudski postupak, iako je na tom mjestu imala biti navedena tražbina stečajnog vjerovnika Rajka Baroša, čija je tražbina opet potpuno pogrešno kvalificirana i kategorizirana (uvid u str. 15. Plana restrukturiranja); Plan poslovanja ne sadrži „*detaljno obrazloženje razloga za utvrđivanje svake pozicije plana*“, niti planirane troškove restrukturiranja u smislu čl. 27. Stečajnog zakona itd.

Slijedom svega navedenog, stečajni vjerovnik predlaže da sud, bez obzira na očekivano prihvatanje Plana restrukturiranja uskrati potvrdu istoga.

Rizzo Concetto p.p.